

UCHWAŁA nr 30/2014
SENATU PODHALAŃSKIEJ PAŃSTWOWEJ WYŻSZEJ SZKOŁY ZAWODOWEJ
w NOWYM TARGU
z dnia 19 września 2014 r.

w sprawie utworzenia kursu dokształcającego z języka polskiego dla cudzoziemców – kandydatów do akademickiej drużyny hokejowej, ustalenia zasad jego organizacji i kryteriów kwalifikacji uczestników na kurs oraz zatwierdzenia jego programu kształcenia

Na podstawie art. 68 ust. 1 pkt 4 w zw. z art. 62 ust. 1i2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 roku Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572 z późn. zm.) oraz § 33 ust. 1 pkt 3 i 8 Statutu PPWSZ w Nowym Targu, uchwała się, co następuje:

§ 1

1. W Podhalańskiej Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Nowym Targu tworzy się kurs dokształcający z języka polskiego na poziomie A i B dla cudzoziemców – kandydatów do akademickiej drużyny hokejowej,
2. Ustala się zasady organizacji i kryteria kwalifikacji uczestników na kurs oraz program kształcenia kursu dokształcającego o którym mowa w ust. 1 w brzmieniu załącznika do uchwały.
3. Zatwierdza się program kształcenia kursu dokształcającego utworzonego na mocy niższej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

REKTOR

dr hab. n. med. Iwon Gryś
prof. nadzw.

Ramowy program kursu dokształcającego z języka polskiego na poziomie A i B dla cudzoziemców – kandydatów do akademickiej drużyny hokejowej

Kurs jest przeznaczony dla cudzoziemców - kandydatów do akademickiej drużyny hokejowej, zamierzających podjąć studia w PPWSZ. Celem kursu jest rozwijanie wszystkich kompetencji językowych (mówienia, rozumienia ze słuchu, czytania i pisanie) m.in. poprzez ćwiczenia komunikacyjne, pracę z tekstem, słuchanie nagrań, odgrywanie prostych scenek, dialogi. Program uwzględnia naukę gramatyki, jednak główny nacisk zostanie położony na aspekt praktyczny, komunikacyjny. Zajęcia prowadzi doświadczona kadra absolwentów filologii polskiej UJ – wykładowców PPWSZ (językoznawcy i historycy literatury).

Kryteria kwalifikacji uczestników:

Kurs dokształcający z języka polskiego mogą podjąć cudzoziemcy – kandydaci do akademickiej drużyny hokejowej, którzy złożyli dokumenty rekrutacyjne na studia w PPWSZ w Nowym Targu.

Podstawowe cele kształcenia to:

- 1) komunikowanie się w języku polskim w podstawowych sytuacjach codziennych związanych z organizacją życia w Polsce, podróżowaniem, załatwianiem spraw urzędowych;
- 2) pisanie krótkich tekstów oficjalnych i nieoficjalnych;
- 3) rozumienie najważniejszych treści i intencji zawartych w prostych tekstach pisanych i mówionych;
- 4) opanowanie podstawowego zasobu słownictwa, reguł gramatycznych, ortograficznych i interpunkcyjnych oraz wymowy i intonacji umożliwiających komunikowanie się z rodzimymi i nierodzimi użytkownikami języka polskiego w oficjalnej i nieoficjalnej odmianie języka;
- 5) osiągnięcie przewidzianego na danym etapie kształcenia poziomu kompetencji komunikacyjnej oraz wiedzy o kulturze polskiej.

Słownictwo

Umożliwiające komunikację na poziomie podstawowym w życiu codziennym, obejmujące wszystkie sfery życia.

Tematyka

1. Człowiek (imię i nazwisko, adres, stan rodzinny, płeć, wiek, data i miejsce urodzenia; język; szkoła, wykształcenie; zawód; wygląd; rodzina; sposób spędzania wolnego czasu - rozrywki, zainteresowania, sport).
2. Mieszkanie (rodzaje pomieszczeń; urządzenie i wyposażenie mieszkania; czynsze, opłaty).
3. Miejscowości (rodzaj, położenie i wielkość miejscowości; instytucje użyteczności publicznej, zabytki, atrakcje).
4. Życie codzienne (czynności dnia codziennego; sklepy, usługi; przedmioty codziennego użytku; jednostki miary i ilości, pieniądze; ruch uliczny, środki komunikacji, prawa i obowiązki; praca, warunki pracy, niezbędne dokumenty, nauka, studia).
5. Jedzenie i picie (żywność, dania, potrawy, napoje).
6. Zdrowie (choroby, wypadki).
7. Środowisko naturalne (rośliny i zwierzęta; pogoda, klimat).
8. Kultura i styl życia (warunki życia, poziom życia; środki masowego przekazu, aktualne informacje; urzędy administracji publicznej).

Komunikacja (rozumienie: ze słuchu i tekstu pisanego; mówienie: konstrukcja prostych wypowiedzi, wymowa i intonacja; pisanie: ortografia, umiejętność budowania prostych zdań).

Sytuacje komunikacyjne

1. Kontakty społeczne (nawiązywanie kontaktu; przedstawianie się/kogoś; powitanie; pytanie o samopoczucie; formuły powitalne; pożegnanie; składanie życzeń; podziękowanie; przepraszenie; zapraszanie).
2. Przebieg rozmowy (rozpoczęcie rozmowy, włączanie się do rozmowy; kontrolowanie przebiegu rozmowy; kończenie wypowiedzi).
3. Przekazywanie informacji (uzasadnianie; relacjonowanie wypowiedzi własnych lub osób trzecich).
4. Obietnica, oferta.
5. Zajmowanie stanowiska (wyrażanie opinii, przekonania; potwierdzenie; zaprzeczanie i negacja).
6. Uczucia i nastroje (wyrażanie sympatii, antypatii, zmartwienia, życzenia, radości, żalu, smutku, współczucia, zadowolenia, niezadowolenia itp.).
7. Wzywanie do mówienia, działania lub do ich zaniechania (pytanie; prośba; proponowanie, przyjmowanie i odrzucanie propozycji; doradzanie i odradzanie; zabranianie).
8. Wypowiedzenia ogólne (wyrażanie cechy, właściwości, stanu w odniesieniu do rzeczy, procesów, faktów, osób; wyrażanie posiadania, przynależności, relacji w przestrzeni, relacji czasowych; wyrażanie sposobu, konieczności; porównywanie).

Gramatyka

(fonetyka i ortografia; fleksja i składnia)

Fleksja imienna

- odmiana rzeczowników przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej; mechanizm odmiany rzeczowników, alternacje samogłoskowe i spółgłoskowe zachodzące w temacie (np. pies, psa, dzień, dnia, chłopiec, chłopca, itp.);

- odmiana zaimków przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej: — odmiana zaimków osobowych: ja, ty, on, ona, ono; my, wy, oni, one, — odmiana zaimków wskazujących, w tym: ten, ta, to, ci, te, — odmiana zaimków dzierżawczych: mój, moja, moje, twój, twoja, twoje, nasz, nasza, nasze, wasz, wasza, wasze, pana, pani, państwa, — odmiana zaimków pytających, w tym: kto, co; jaki, jaka, jakie; który, która, które; czyj, czyja, czyje, — odmiana zaimków nieokreślonych: ktoś, coś, jakiś, któryś, czyjś; każdy, — odmiana zaimków przeczących: nikt, nic, żaden;

- odmiana przymiotników przez przypadki w liczbie pojedynczej i mnogiej: — odmiana przymiotników zakończonych w rodzaju męskim na -y, w tym: dobry, mały, ciasny, duży lub -i, w tym: tani, polski, lekki, długi, — odmiana przymiotników zakończonych w rodzaju żeńskim na -a, w tym: dobra, mała, ciasna, duża, tania, polska, lekka, długa, — odmiana przymiotników zakończonych w rodzaju nijakim na -e, w tym: dobre, małe, ciasne, duże, tanie, polskie, lekkie, długie, — formy mianownika liczby mnogiej rodzaju męskoosobowego;

- odmiana liczebników przez przypadki: — odmiana liczebników głównych, w tym: jeden, jedna, jedno, dwa, dwaj, dwóch, dwie, trzy, dziesięć, dwadzieścia pięć, sto, tysiąc, odmiana przymiotnikowa liczebników porządkowych, w tym: pierwszy, pierwsza, pierwsze, pierwsi, drugi, druga, drugie, drudzy, dziesiąty, dziesiąta, dziesiąte;

Fleksja czasowników

- czasowniki dokonane i niedokonane;

- strona czynna i zwrotna;

- odmiana w trybie oznajmującym, przypuszczającym i rozkazującym;

Stopniowanie przymiotników i przysłówków

leksykologia

Składnia (zdanie pojedyncze rozwinięte, zdania złożone współrzędnie i podrzędnie).

Materiały dydaktyczne:

Podręczniki:

- M. Kowalska, *Język polski w cztery tygodnie. Intensywny kurs języka polskiego*, Warszawa 2009. (podręcznik przeznaczony dla Rosjan).
- J. Kucharczyk, *Zaczynam mówić po polsku*, Łódź 1992. Podręcznik dla początkujących, prezentujący słownictwo, zwroty umożliwiające komunikację na poziomie podstawowym – w sytuacjach życia codziennego.
- W. Miodunka, *Cześć jak się masz? Podręcznik do nauki języka polskiego* - komunikacyjny podręcznik języka polskiego dla początkujących, opatrzone komentarzami w języku angielskim. Pod każdą lekcją zamieszczono słowniczek polsko-angielski. Naukę słownictwa, gramatyki łączy z prezentacją elementów polskiej kultury.
- I. Stempek, A. Stelmach, *Krok po kroku, Glossa*, Kraków 2010.
- K. Dembińska, A. Małyska, *Start I, Klub Dialog*, Warszawa 2010.
- E. Rybicka, *Nie taki diabeł straszny. Podręcznik do nauczania słownictwa i gramatyki dla początkujących*, Kraków 1990.
- B. Serafin, Aleksandra Achtelek, *Miło mi panią poznać. Język polski w sytuacjach komunikacyjnych*, Katowice 2001.
- Gramatyka, ćwiczenia:
- D. Gałyga, *Ach, ten język polski! Ćwiczenia komunikacyjne dla początkujących*, Kraków 2001.
- Z. Kaleta, *Gramatyka języka polskiego dla cudzoziemców*, Kraków 1999.
- K. Kozak, J. Pyzik, *Ćwiczenia z gramatyki funkcjonalnej języka polskiego dla cudzoziemców. Cz. I. Czasownik*, Kraków 1994.
- J. Lechowicz, J. Podsiadło, *Ten, ta, to. Ćwiczenia gramatyczne nie tylko gramatyczne dla cudzoziemców*, Łódź 2001.
- M. Pasieka, *Język polski dla cudzoziemców. Ćwiczenia dla początkujących*, Wrocław 2001.
- M. Szelc-Mays, E. Rybicka, *Słowa i słówka. Podręcznik do nauczania słownictwa i gramatyki dla początkujących*, Kraków 1997.
- A. Dąbrowska, A. Burzyńska-Kamieniecka, U. Dobesz., M. Pasieka, *Z Wrocławiem w tle. Zadania testowe z języka polskiego dla cudzoziemców. poziom podstawowy, średni i zaawansowany*, Wrocław 2005.
- Materiały dla prowadzących:
- T. Pele, *Teraz polski. Gry i ćwiczenia komunikacyjne. Podręcznik dla nauczycieli języka polskiego jako obcego*, Łódź 1997.
- A. Seretny, E. Lipińska, *ABC metodyki nauczania języka polskiego jako obcego*, Kraków 2005.
- Podstawa programowa: Rozporządzenie MEN z dnia 18 lutego 2011 roku w sprawie ramowego programu kursów nauki języka polskiego dla cudzoziemców, (Dz. U. Nr 61, poz. 306), Tabela biegłości językowej opracowana przez Radę Europy, Europejski System Kształcenia ESOKJ.

**PLAN KURSU DOKSZAŁCAJĄCEGO I LICZBA GODZIN PRZEZNACZONA NA
REALIZACJĘ DANEGO DZIAŁU KURSU:**

	A1	A2	B1	B2
Rozumienie słuchanie	- 10	5	5	5
Rozumienie czytanie	- 5	10	10	10
Mówienie interakcja	- 10	10	10	5
Mówienie produkcja	- 10	5	5	5
Pisanie	5	5	10	10
Suma godzin	40	35	40	35
Razem	75		75	